Enderrock | Maria Ferre | Actualitzat el 22/12/2022 a les 10:00

Mistah Godeh: «El tema central del disc és l'odi etern al futbol modern»

Parlem amb l'artista de Manises sobre el seu nou àlbum, 'Player Z'

Mistah Godeh | Arxiu de l'artista

Mistah Godeh va iniciar la seva carrera musical el 2015 amb l'àlbum *Reggae Lover* (Heavy Roots). Des d'aleshores ha publicat tres àlbums més, tot convertint-se en un dels artistes de referència del reggae al País Valencià. Avui l'artista presenta el seu quart projecte, *Player Z* (Guspira Records, 2022): un disc format per cinc temes on **Mistah Godeh** fusiona el reggae amb els ritmes urbans més actuals.

Amb una década de trajectòria a les espatlles, ets un dels artistes de referència de reggae del País Valencià. Com ha canviat la teva música al llarg d'aquests anys?
Ha canviat igual que ha canviat la música a escala global i nacional. El reggae no ha evolucionat gaire si ens referim als ritmes originals de Jamaica, però a Espanya sí que hi ha hagut una evolució musical en altres estils que són propers al reggae com el rap, per exemple. Hem anat un poc de la mà amb els rapers i hem evolucionat en l'àmbit digital: hem passat a fer música amb ordinador en comptes de música orgànica feta amb la banda. Hem modernitzat el reggae que es feia a principis del 2000.

L'àlbum està plantejat com una mena de partit de futbol i, de fet, "Raggamuffin Come Back" s'inicia amb la veu d'uns comentaristes narrant un partit. D'on ha sortit aquesta idea?
El director i productor Own Way, ens va donar la potestat de fer el que volguérem en els

videoclips i hem decidit fer com una mena de sèrie en què l'artista, en este cas jo, va evolucionant des de formar part d'un club de futbol de barri fins a passar a un equip de segona divisió. "Raggamuffin Come Back", que seria l'últim episodi, s'inicia amb la narració d'un partit en què el protagonista ja està en un club de futbol seriós i parla de la seua evolució i de l'aventura que l'ha dut fins on és ara.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=RJ7yCDJPN88

Tots els temes de ?Player Z' inclouen col·laboracions. Per què?

Com l'àlbum representa un club de futbol, fem els fitxatges com si creàrem un equip nou format pels artistes del moment del reggae i del rap. M'agrada col·laborar i em sona molt millor una cançó amb dos punts de vista i que tingui pinzellades d'un altre estil, per eixir del reggae convencional i poder evolucionar.

De quins artistes t'inspires a l'hora de fer música?

M'inspire molt de persones que tinc al meu voltant, perquè tinc la sort de rodejar-me de molta gent que son artistes molt potents, com **Dani del Olmo** o grups locals com **Mente en Blanco**, que han estat tota la vida fent un estil que no és reggae com a tal, però deixant entreveure els seus colors. Són gent que encara està fent música avui dia i que em serveixen com a inspiració. Com encara no puc viure de la música, tinc una altra feina convencional i no puc estar tot el dia escoltant música com feia abans, i em nodreixo dels més propers a mi. Tinc la sort també d'estar col·laborant amb artistes coneguts, i passar del barri a això ha estat un pas molt gros a escala musical.

A "Rastaman Chant" cantes "estoy sintiendo hasta vergüenza por un puto país". Les teves lletres estan plenes de crítiques socials, per què?

El reggae sempre ha tingut este significat, sempre s'han fet cançons revolucionàries, i pense que hem mantingut l'essència i la potència de l'estil. És el que em pica per dins. Crec que tots els artistes tenen una picor en l'àmbit social i l'expressen de la manera que poden, la diferència és que nosaltres som molt explícits [Riu].

View this post on Instagram

A post shared by ?????? ????? (@mistahgodeh)

Com dius a "Pipa y placa", "me la suda lo que opine de mi la sociedad". Sempre has tingut aquesta mentalitat?
Sí, des de ben xicotet sempre m'ha donat igual, ja que m'han donat una educació que ha afavorit molt això. No accepte les crítiques si no són constructives, però tampoc m'agrada el conflicte. Amb la meva presència ja estic donant 'pel sac'; només amb les meues pintes, les ungles pintades, les rastes fins al cul, la roba desarrapada... hi ha molta gent que ja es molesta. I a mi això em reconforta.

Combines crítica social i futbol. D'entrada, pot semblar incompatible.
Realment, el tema central del disc és l'odi etern al futbol modern. Ens agradaria tornar enrere, a l'època bona del futbol, en la qual no hi havia tant negoci ni hi havia tantes marques patrocinadores, almenys en l'àmbit organitzatiu. Es veia un tipus de futbol més real, ja que originalment era un esport del poble. A poc a poc, les marques i les grans corporacions han anat segrestant-lo fins a convertir-lo en un esport d'elit en què els adinerats estan a la llotja i el rei és qui dona el premi als futbolistes.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=gNLErtrfXsA
A "Vuelve", tema que cantes amb Ambkor, parles sobre una persona que ha marxat de la teva vida i que trobes a faltar. A qui va dedicada aquesta cançó?
A qui siga que ha marxat i no torna. **Ambkor** és un poc més explícit, sí que parla d'una xica; jo ho deixo a cadascú. Trobe a faltar a molta gent i aquest tema va per tots aquells que han marxat i no tornen.

A "Cuando nadie te mira" expliques que has perdut la por a tirar-te a la piscina perquè "si nado no me ahogo". S'aplica també a l'hora de crear música?

Al principi tens por al micròfon i a sentir-te a tu mateix, però al final el que fas és llevar-te pressions i pedres de la motxilla i deixar aflorar el que realment ets. Tu no ets tu fins que no perds esta por i fas les gravacions sense que et titil·li la veu i sense pensar en si li agradarà o no a la resta.